

جرم قرمز و با نوشته **godfather** که با گل میخ جلوش نوشته شده بود داشت. بدون توجه به آن چنه در زندگی شخصی اش پیش آمد، میراث او محفوظ است. او قطعاً کاری کرده که نمی توانی فکر نکنی که «چه خبره؟» اما این چیزها از یکی از همین نوع آدمها بیرون می آید. این آدمها با خدا تعامس پیدا کرده اند. آن ها خاص هستند و جیمز براون یکی از آن هاست. انسانش ساده مزه گ، سرانگازد، چون ریتم زندگی در آن جاری است.

1. Johnny Cash
2. Clyde Stubblefield
3. Motown
4. Groove
5. I got you
6. Out of sight
7. Eric B. and Rakim
8. Eric B is president
9. LL Cool J
10. Beastie Boys
11. Red Hot chili peppers
12. Minneapolis

مجبور هستند در یک زمان با هم ساز بزنند. اجازه بدهیم که باس وقت خودش را داشته باشد؛ ترسیم که یک آهنگ را گیتار تنها شروع کند یا این که یک قطعه یک آهنگ به گیتار و درواز ختم شود اینها دینامیکهایی هستند که در موسیقی جیمز براون می شنوید. پیاده می آید سالها پیش به مینه پولیس³⁴ رفته بودم که پرینس را ببینم، در یک دفتر منتظر نشسته بودم و آن جا چرخه بی ریایی از امیر ای بی بی برزون³⁵ در سال ۱۹۶۴ در TAMI روی یک صفحه نوبیون پخش می شد. آن شاید بهترین اجرای راگ اند رولی باشد که در یک فیلم گرفته شده. رولینگ استونز را در همان صحنه دارید، همه آدمهای مهم راگ اند روز بودند و سعی داشتند جاکتر تلاش شان را بکنند، و جیمز براون بیرون می آید و همشان را نابود می کند. باور نکردنی است که چمطور از همشان در قباله پیشی می گیرد.

اولین بار جیمز براون را حوالی سال ۱۹۸۰ دیدم، بین ستین نوجویی و جولی در دبیرستان. در پیوستن بود برترانه در سالن غذاخوری با صفتی های تانگو اجرا شد و آن یکی از بهترین تجربه های موسیقایی زندگی من بود. رقصیدن و خوشش باور نکردنی بود. او تک آری هلموند بی ۲ با

اجازه می داد آن موسیقی بیرون بیاید. و موسیقی همیشه از گروه³⁶ بیرون می آید با وجودی که بسیاری از هنرمندان مولتان و آر اند بی در آن زمان بیشتر به آهنگهای متعارف می پرداختند. آهنگهای سیمز براون متعارف نیست. قطعات «دازمنه» خارج از دیده³⁷ مریکایی هستند برای گروه های یکتا و حتی باور نکردنی. اولین رگورد بزرگ هیپ هاپ که از نمونه های جیمز براون استفاده کرد آریک بی. و راکیم³⁸ بود در «ریتمک بی ریتمس جمپور است»³⁹ آن رگورد یکجازه میدان را برای استفاده از براون باز کرد. یاد می آید در رگوردهای اولیه ام با ال ال کول جی⁴⁰ و پیسی پویز⁴¹ از براون استفاده کرده باشم. احساسی خواستو رگوردهای درست کنی که احساسی به خوبی جیمز براون داشته باشه، و نمی خواستو این کار را با کسی کردن و نمونه برداشتن از او انجام دهم. برای من ترک آن احساس وقتی به آن گریه ها گوش می دهی مهم بود. این که خنمی چمطور می توانی آن ها را توسط درام ماکسین بدست آوری.

آن احساس چیزی بود که من و رد هات جیلی بیوز⁴² در **Blood Sugar Sex magik** استفاده کردیم. از این ایده جیمز براون که تمام نوازندگان

Little Richard

By Little Richard

1. Camden
2. Peacock
3. Specialty Records
4. Tuff Fruiti
5. Liberate
6. Cadillacs
7. Cinetone
8. Drifters
9. Good Golly, Miss Molly
10. Bo Diddley
11. Chuck Berry
12. Fats Domino
13. Jerry Lee Lewis
14. Everly Brothers

من بولی نمی‌دانم، و هیچوقت از اکثر آن رکوردها بولی نگرفتم. من اون رکوردهارو ساخته بودم، توی استودیو اونا فقط به مشت لبت به من می‌دانه و من به آهنگی می‌ساختم ریتم و همه چیز دادم گلی، بس موی، حتی یک سکه هم برایش به من نماند حالا مایکل جکسون صاحب چیزهای اسپانتی شده یکبار به من در کمپنی انتشارش تازی را نا احر عمرم پیشنهاد کرد اون زمان قبول نکردم کنش کرده بودم

آرزو داشتم خیلی از چیزها طور دیگه‌ای بود فکر می‌کنم به اون چه واقعاً لیاقتش رو داشتم نرسیدم

ممنونم که منو به عنوان یکی از پنجاه هنرمند موسیقی که در این مجموعه می‌آید انتخاب کرده‌اند ولی این‌که چه کسی اول هست و چه کسی دوم خیلی برای من مهم نیست چون آن‌گانه نیستند که من فکر می‌کنم باید باشند. هیچ‌یک از سرگرم‌کننده‌های قدیم نخواهند بود. رولینگ استونز با من شروع کرد ولی همیشه جلوی من هستند. بیشتر با من شروع کرد. در کلوپ استار در هامبورگ آلمان، قبل از این‌که رکوردی داشته باشند و همیشه جلوی من هستند. جیمز براون، جیمی هندریکس - این دو نفر با من شروع کردند. به آن‌ها خوراک دادم، با اونا حرف زدم و اونا همیشه جلوی من هستند. اما همین این‌جا بودن هم هنوز لذتبخش، در معرض محک زمان قرار نگیری. فکر می‌کنم وقتی مردم لذت و سرگرمی و شادی می‌خوان، فلشون می‌خورد، راک شد پول قدیم رو گوش کنن. و من خوشحالم که بخشی از اون بودم. تعداد کم از اما باقی موندم، خوب، یو دیسی، جاک، فنز، جری لی، اپرلی برناردز، دانه لافر می‌شه. بنابراین فکر می‌کنم این آخر کاره. آخر روزهای خوش، به‌روزی چیز کلاً جدیدی خواهند بود ولی همون‌طور نخواهد شد. هرگز.

بسیاری از افراد منو معمار راک اند رول می‌نامند. من خودمرو این‌طور نمی‌نامم ولی اعتقاد دارم که این درسته. باید یادت بیاد که من در سال ۱۹۵۱ هم معروف بودم، برای RCA - Victor ضبط می‌کردم. اگر سیاه‌پوست بودی، قبل از اویسن امپاش کمن رکورد بود. بعد برای پنکاک، در هوستون ضبط کردم. بعد اسپانتی رکوردز، من رو از پنکاک خرید، فکر کنم برای من ۵۰۰ دلار مامند و اولین رکورد اسپانتی من در سال ۱۹۵۶ یک هیت بود، "توتی فرونی"، یک هیت جهانی بود. احساس می‌کردم رسیدم، می‌دونم؟ بلافاصله همه جا شروع به نور گذاشتن کردیم. با اتومبیل سفر می‌کردیم. در آن زمان ترافیک‌رستی بسیار شدید بود نمی‌تونستی به هتل بری، بنابراین بیشتر مواقع توی ماشینات می‌خوابیدی. توی ماشینات غذا می‌خوردی باید توی ماشینات قرار می‌گذاشتی و لباس عوض می‌کردی. من یک کادبرلاک داشتم. این چیزه که یک ستاره سوارش می‌شد.

یادتون می‌آد که لیبرس روی صحنه چه‌طور لباس می‌پوشید؟ من همیشه همون‌طور می‌پوشیدم، خیلی بی زرق و برق و با پینک آرایش می‌کردم. خیلی از کسان دیدگه هم مثل کادبرلاک، کوسترز و دریفترز آرایش می‌کردند ولی جمعه آرایش نداشتند. یک اسفنج و یک بسته کوچک تو جیبشون بود. من جمعه آرایش داشتم. همه شروع کردند منو همجنس‌باز صدا کردن.

مردم راک اند رول رو "موسیقی آفریقای" صدا می‌زدند، موسیقی وودوه می‌گفتند. بچه‌هارو دیوونه می‌کنه. می‌گفتند که موفقیت یک شبه است. همون چیزی که الان درباره هب، هاب می‌گن. فقط این‌که اون وقتها بدتر بود چون باید یادت می‌موند من اولین هنرمند سیاه‌پوستی بودم که بچه‌های سفیدپوست شروع به خریدن صفحه‌هاش کردن. و پدر مادراشون وقتی با من دشمن خوبی بودن، جاهای رزمی و به ما می‌گفتن دیگه برگردیم چون بچه‌ها وحشی می‌شن. اونا خیلی‌پوتارو به هم می‌ریختن و بطوری‌هارو پرت می‌کردن و توی برنامه‌ها از بالکن سالن‌ها پایین می‌پریدند. اون وقتها بچه سفیدها باید اون بالا توی بالکن می‌نشستن. اونا "تاماچای‌های سفیده بودند ولی بعداً از بالکن‌ها پایین می‌پریدن، جایی که بچه سیاه‌ها بودند. به من پول نمی‌دانه. اکثر برنامه‌ها

